

MRF 2022.288

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 27. oktober 2022, j.nr. 22/00738

Ophævet VVM-screeningsafgørelse fra 2021 om, at opførelse af to karrébygninger tæt på Helsingør Domkirke ikke kræver VVM-tilladelse efter miljøvurderingslovens § 25, da projektet var ændret, og kommunen den 13. juli 2022 havde truffet en ny VVM-screeningsafgørelse.

Sagen drejer sig om et byggeri af to karrébygninger på 2-4 etager på Kulpladsen ca. 50 meter fra Helsingør Domkirke og i kanten til Helsingørs historiske bykerne omfattet af lokalplan 1.159 fra 2017 om bebyggelse på Kulgrunden. I juni 2019 meddelte kommunen dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 19 om kirkebyggelinjen, hvilket nævnet stadfæstede i juni 2020. Helsingør Kommune traf den 28. oktober 2021 screeningsafgørelse efter miljøvurderingslovens § 21 om, at projektet var omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2, pkt. 10.b, om anlægsarbejder i byzone, men at projektet ikke var miljøvurderingspligtigt, idet det ikke kunne forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet. Screeningsafgørelsen blev den 25. november 2021 påklaget af Menighedsrådet for Helsingør Domkirke og den landsdækkende forening Kultur & Arv med anmodning om, at klagen blev tillagt opsættende virkning, da kommunen havde meddelt byggetilladelse, og projektet ville kunne forårsage uoprettelig skade på Helsingør Domkirke og omkringliggende bygninger, bl.a. fordi det var ukendt, hvilke konsekvenser projektets pæleramning og pilotering ville have for domkirken. Miljø- og Fødevareklagenævnet tillagde i delafgørelse af 6. juli 2022 klagen opsættende virkning (**MRF 2022.204 Mfk**). Under klagesagen indsendte menighedsrådet oplysning om prøveboringer af de geologiske

lag samt oplysninger fra en af klager opsat pejleboring til belysning af projektets virkninger. Den 4. juli 2022 indsendte bygherren et revideret projekt, så der ikke skete nedramning af pæle, og den 13. juli 2022 traf kommunen VVM-screeningsafgørelse efter miljøvurderingslovens § 21 om, at det ændrede projekt ikke krævede tilladelse efter miljøvurderingslovens § 25. Kommunen mente derfor, at der kunne ses bort fra kommunens VVM-screeningsafgørelse fra oktober 2021, og bygherren bekræftede den 17. august 2022, at bygherren ikke ønskede at benytte screeningsafgørelsen fra 2021. Miljø- og Fødevareklagenævnet (formanden) lagde i afgørelsen til grund, at det ansøgte projekt var omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2, pkt. 10.b, og udtalte herefter, at kommunens screeningsafgørelse af 28. oktober 2021 ikke længere var aktuel, men at der verse-rede en anden klagesag over kommunens screeningsafgørelse af 13. juli 2022, og at der i denne sag ligeledes var anmodet om opsættende virkning af klagen. Idet klagenævnet ikke havde kompetence til at afgøre, om kommunen havde tilsidesat sin tilsynspligt, traf Miljø- og Fødevareklagenævnet herefter afgørelse om at ophæve kommunens VVM-screeningsafgørelse af 28. oktober 2021.

Kommentar: Det må undre, at Miljø- og Fødevareklagenævnet i afgørelsen i hovedsagen forbigik, at nævnet knap tre måneder tidligere havde tillagt klagen opsættende virkning (**MRF 2022.204 Mfk**). Den retlige virkning af klagenævnets endelige afgørelse i klagen over VVM-screeningsafgørelsen fra 2021 var derfor, at nævnet ophævede den opsættende virkning i nævnets afgørelse fra juli 2022, hvormed den tidligere afgørelse ikke har betydning for, om klage over VVM-screeningsafgørelsen af det ændrede byggeprojekt skal tillægges opsættende virkning. Dette må dog så tages som udtryk for, at den påklagede screeningsafgørelse fra oktober 2021 er gyldig, indtil andet er bestemt, og at klager over VVM-screeningsafgørelser dermed ikke kan afvises, fordi et projekt er opgivet, men kræver en formel ophævelse, hvormed unødigt tvivl om retsstillingen tillige undgås.

Ophævelse af afgørelse om ikke miljøvurderingspligt for opførelse af byggeri i Helsingør Kommune

22/00738

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter miljøvurderingslovens § 21, jf. § 49, stk. 1.[1]

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Helsingør Kommunes afgørelse af 28. oktober 2021 om, at byggeri på "Kulpladsen" på [matr.nr.1], [matr.nr.2] og [matr.nr.3], ikke er omfattet af krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2.[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. miljøvurderingslovens § 54, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 25. november 2021 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af Menighedsrådet for den nærliggende Helsingør Domkirke, Sct. Olai (klager 1) og den landsdækkende forening Kultur & Arv (klager 2). Klager 1 har indsendt supplerende bemærkninger den 12. februar 2022, 22. februar 2022, 17. marts 2022, 13. april 2022, 25. april 2022, 6. maj 2022, 17. maj 2022, 7. juni 2022, 9. juni 2022, 15. juni 2022 og den 12. august 2022. Klager 2 har indsendt supplerende bemærkninger den 15. og 17. marts 2022.

Klager har navnlig anført, at

- der ved offentliggørelse af afgørelsen manglede en klagevejledning,
- projektet vil kunne forårsage uoprettelig skade på omkringliggende bygninger af historisk, kulturel og arkitektonisk værdi,
- projektet vil udgøre en betydelig risiko for bygninger, og der er ikke foretaget en tilstrækkelig belysning, stillingtagen og hensyn til den foreliggende risiko,
- det er ukendt hvilke konsekvenser projektets pæleramning og pilotering vil have for Helsingør Domkirke, Sct. Olai,
- sagen indeholder modstridende oplysninger i forhold til anlæg af kældere, og om der er risiko for ændring af grundvandsspejlet,
- en ændring af grundvandsspejlet vil potentielt kunne medføre væsentlige sætningsskader og ultimativt en sammenstyrtning af dele af Helsingør Domkirke, Sct. Olai,

- det ikke er godtgjort efter kriterierne i bilag 6 til VVMbekendtgørelsen, at byggeriet ikke kan antages at ville kunne påvirke miljøet væsentligt eller påvirke de landskabelige, kulturhistoriske og naturmæssige værdier,
- det såvel retligt som skønsmæssigt er forkert ikke at udfærdige en miljøkonsekvensrapport i en byggesag, der kan have så afgørende konsekvenser for kulturarven, og
- der bør udarbejdes en miljøkonsekvensrapport indeholdende en gennemgribende analyse af, risici for Helsingør Domkirke, Sct. Olai, og de omkringliggende beskyttede bygninger.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.3.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har den 6. juli 2022 truffet delafgørelse om, at klagerne over Helsingør Kommunes screeningsafgørelse af den 28. oktober 2021 tillægges opsættende virkning.

2. Sagens oplysninger

2.1 Området

Projektområdet "Kulpladsen" er placeret mellem [vejnavn1] og [vejnavn2] på kanten af Helsingørs historiske bykerne ud mod havnearealerne og Kronborg. Grunden ligger foran Helsingør Domkirke, Sct. Olai, og har i mange år ligget som en åben parkeringsplads.

Helsingør Domkirke, Sct. Olai, ligger ca. 50 m vest fra projektområdet og er adskilt fra projektområde af vej og bygninger placeret foran kirken. Videre ligger Klosterkirken, Sct. Mariæ ca. 100 m fra projektområdet. Derudover er der tæt bymæssig bebyggelse i størstedelen af nærområdet.

2.2 Den påklagede afgørelse

Helsingør Kommune har den 28. oktober 2021 i medfør af miljøvurderingslovens § 21 truffet afgørelse om, at byggeri på Kulpladsen ikke er omfattet af krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse.

Det ansøgte projekt omhandler opførelse af to karrebygninger på 2-4 etager indeholdende 19 lejligheder samt et butikslokale ud mod [vejnavn2]. Bygningerne placeres i grønne omgivelser og har fælles gårdhave-rum. Det samlede grundareal udgør ca. 2.888 m².

Helsingør Kommune har i afgørelsen lagt til grund, at projektet er omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2, punkt 10, litra b, om anlægsarbejder i byzoner, herunder opførelse af butikcentre og parkeringsanlæg. Kommunen har herefter på baggrund af screeningen vurderet, at det ansøgte projekt ikke kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, og at det derfor ikke er omfattet af krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse.

Indledningsvis fremgår det, at afgørelsen kan ændres, hvis projektet eller andre forudsætninger ændres. Hvis projektet ændres, har ansøger ifølge afgørelsen pligt til at anmelde ændringerne, så de kan vurderes i forhold til, om de udløser VVM-pligt.

Det fremgår af begrundelsen for afgørelsen, at Helsingør Kommune især har lagt vægt på, at projektet opsætter støj og vibrationsmålere på udvalgte bygninger omkring byggepladsen med henblik på at sikre, at pæleramning ikke medfører overskridelse af grænser for støj- og vibrationer, og at der i givet fald udføres pæle som borede fundamenter. Endvidere har kommunen især lagt vægt på, at kirkebyggelinjen ikke på nævneværdig vis begrænser indsigt eller udsigt til kirkerne. Kommunen henviser herved til, at den meddelte dispensation fra kirkebyggelinjen er stadfæstet af Miljø- og Fødevareklagenævnet.[4] Kommunen har ligeledes især lagt vægt på, at det ved undersøgelser af den V2 kortlagte ejendom kan konkluderes, at projektet ikke udgør nogen betydende risiko for forureningspåvirkning af grundvand eller havnen. Endelig har kommunen især lagt vægt på, at projektet ikke påvirker Natura 2000-områder, habitatområder, fuglebeskyttelsesområder og Ramsar-områder.

Af screeningsskemaet, som ligger til grund for afgørelsen, fremgår det at projektet vil overholde grænseværdier for støj og vibrationer. Dernæst fremgår det, at der opsættes støj- og vibrationsmålere på udvalgte bygninger, og hvis afmålinger overskrider grænseværdierne, og det ikke er muligt at foretage støj- og vibrationsreducerede foranstaltninger, udføres pæle i stedet som borede fundamenter. I tilknytning hertil oplyses det, at det kan vurderes på stedet, og ved hjælp af målinger, hvor ramning af pæle kan udføres. Dette vurderes i første omgang, efter prøvepæle er udført.

I forhold til støj og vibrationer refererer screeningsskemaet desuden til et af ansøger indsendt notat om ramning af pæle inklusiv en støj- og vibrationstegning.[5] Af notatets støj- og vibrationstegning ses det, at der monteres tre støj- og vibrationsmålere på Helsingør Domkirke, Sct. Olai, samt fem målere på de bygninger, der adskiller selve domkirken fra vejen mod projektområdet. Vedrørende sikring mod skader på bygninger fra vibrationer fremgår det af notatet, at projektet overholder grænseværdier jf. DIN4150-3/8/, tysk standard, hvilket tillige er illustreret på den vedlagte støj- og vibrationstegning.

Dernæst er der i screeningsskemaets rubrik 36 sat kryds i feltet "nej" ud for om projektet vil medføre påvirkninger af overfladevand eller grundvand. I tilknytning hertil er det oplyst, at bygherre ikke opsætter vandstandsmålinger, da det ikke er nødvendigt, idet byggeriet ikke omfatter grundvandssænkning, og ikke vil have konsekvenser for grundvandsspejlets placering.

2.3 Klagens indhold

Klager 1

Klager 1 har anført, at screeningsafgørelsen i strid med forvaltningslovens § 25[6] ikke har indeholdt en klagevejledning. Hertil har klager anført, at Helsingør Kommune var bekendt med klagers ønske om udarbejdelsen af en miljøkonsekvensrapport for projektet, og at det er underligt, at en så central afgørelse ikke inkluderer en klagevejledning. I forlængelse heraf har klager anført, at klagefristen bør suspenderes, indtil afgørelsen følger de forvaltningsretlige regler om klagevejledning, og at der bør fastsættes en frist for klage på fire uger fra genopretningen af afgørelsen. Dette skyldes, at borgerne/parterne i sagen skal have den fornødne mulighed for at vurdere, om man vil påklage sagen til administrativ rekurs.

Videre har klager 1 bemærket, at der inden for projektets risikoområde er beliggende flere fredede bygninger, herunder Helsingør Domkirke, Sct. Olai Kirke, Sct. Mariæ Kirke og Vor Frue Kloster, og at der bør udfærdiges en miljøkonsekvensrapport for projektet, som bør indeholde

en gennemgribende analyse af, hvilke risici domkirken og de omkringliggende beskyttede bygninger udsættes for, herunder om projektet vil kunne forårsage uoprettelige skader på kulturarven. Klager bemærker, at Helsingør Kommune har et særligt ansvar for en miljøkonsekvensrapport i sagen, eftersom kirker er eksplicit nævnt i miljøvurderingslovens § 1, stk. 2. I screeningsafgørelsen tages ikke stilling til, om der foreligger risiko for skader på Sct. Olai Kirke, hvorfor afgørelsen ifølge klager ikke er i overensstemmelse med miljøvurderingsloven.

Endvidere her klager 1 fremhævet, at den foreliggende afgørelse om dispensation fra kirkebyggelinjen efter naturbeskyttelseslovens § 19,[7] ikke betyder, at det er tilladt at udføre farligt arbejde i nærheden af domkirken uden en miljøkonsekvensrapport.

Herefter har klager 1 anført, at byggeriet udgør en betydelig risiko i forhold til pæleramning og grundvandssænkning.

I forhold til pæleramning har klager 1 anført, at risikoen ved pæleramning i nærheden af ældre bygninger er slået fast flere gange af retssystemet, herunder navnlig i Højesteretsdommen vedrørende Aalborg Kloster.[8] Klager gør hertil opmærksom på, at i sagen om Aalborg Kloster var afstanden mellem klostret og piloteringen mere end dobbelt så stor som afstanden mellem Helsingør Domkirke, Sct. Olai og piloteringen på "Kulgrunden". Videre har klager gjort opmærksom på, at der senest er sket skade på Budolfi Domkirke i Aalborg, som i øjeblikket står med en ufinansieret udgift på mellem 4 og 8 mio. kr., hvilket skyldes, at Aalborg Kommune har indrettet en grøn plads oven på en parkeringskælder lige ved siden af domkirken. Skaderne på Budolfi Kirke kan bl.a. henføres til voldsomme vibrationer i forbindelse med byggeriet, og det samme risikeres på Helsingør Domkirke som følge af projektet. Klager ser derfor til med stor nervøsitet for projektets gennemførelse særligt uden en miljøkonsekvensrapport, og fremhæver at det på nuværende tidspunkt ikke vides, hvilke konsekvenser projektets vibrationer har. Jordbundens stabilitet under vibrationer og vibrationernes rækkevide i disse jordforhold kendes heller ikke. En miljøkonsekvensrapport vil kunne sammenligne de konkrete forhold med projektet og belyse risici og konsekvenser ved byggeriet. Dermed ville det være muligt at tage højde for dem, så skader undgås. Endvidere bemærker klager, at der ved en af klager foretaget prøveboring ved domkirken er foretaget en geologisk vurdering af de gennemborede jordlag, der viser, at de gennemborede jordlag udgøres af aflejringer af marint, postglacialt sand. Det kan netop have stor betydning for nærliggende aktiviteter af vibrerende karakter, idet udbredelse af vibrationer slår kraftigere igennem i denne type jord.

Klager 1 har vedrørende grundvandssænkning fremhævet, at det af screeningsafgørelsen fremgår, at byggeriet ikke vil have konsekvenser for grundvandsspejlets placering, hvilket begrundes med, at byggeriet ikke omfatter grundvandssænkning. Klager oplyser dog, at det ikke kan udelukkes, at byggeriet kan medføre en utilsigtet grundvandssænkning, og at klager løbende har været i dialog med Helsingør Kommune herom. Risikoen for utilsigtede konsekvenser vil ifølge klager kunne minimeres ved at udarbejde en miljøkonsekvensrapport, og klager har desuden foreslået Helsingør Kommune en løsning i form af en dobbelt forskansning. Klager har desuden anført, at der ved en af klager opsat pejleboring ved Helsingør Domkirke er konstateret et væsentligt fald på over 30 m i grundvandet, og at klager har fået udarbejdet et geoteknisk notat. Videre finder klager, at Helsingør Kommunes postulatet om, at faldet skyldes vejrforhold, for betænkeligt. Klager har endvidere bemærket, at der ikke er kendskab til, hvordan domkirkens fundament blev udført i 1200-tallet eller ved den store ombygning i 1559. Det formodes at være en sammenblanding af både tidligere

stolper og fyld af kampsten. Yderligere bemærker klager, at bygherre alene anvender data fra klagers målinger ved domkirken, hvoraf fremgår, at vandspejlet er ca. 5 m nede, hvortil klager påpeger, at der er et stort niveauspring fra domkirken til Kulpladsen.

Yderligere har klager bemærket, at bygherre har bortskaffet forurenede jord, og stiller spørgsmålstegn ved, om dette er sket med Helsingør Kommunes vidende, accept og tilsyn.

Klager 2

Klager 2 har anført, at der bør udfærdiges en forudgående og grundig miljøkonsekvensrapport for projektet, idet projektets anlægsarbejde udføres i et enestående, helstøbt købstadsmiljø bestående af skrøbelige bygninger, der er værdifulde eksponenter for dansk middelalder-, renæssance-, barok- og klassicistisk arkitektur, og at der med projektet er stor risiko for uoprettelige skader på kulturarven som følge af konsekvenser ved projektets grave-, støbe- og byggearbejder. Klager finder, at Helsingør Kommune har undladt at tage skyldigt hensyn til de store kulturhistoriske interesser, der er på spil, herunder risikoen for omfattende og uoprettelige ødelæggelser, der ikke kan forventes genoprettet af en privat entreprenør, hvis uheldet skulle være ude. Klager finder det uansvarligt, at Helsingør Kommune har besluttet, at projektet ikke er miljøvurderingspligtigt.

Videre har klager 2 anført, at projektet ikke har været belyst med den fornødne grundighed, som især nærheden til Helsingør Domkirke burde tilsige. Desuden bemærker klager, at kommunens sagsbehandling har været kendetegnet ved en række forsømmelser, der løbende har nødvendiggjort nye eller berigtigede afgørelser.

Dernæst har klager 2 anført, at det ikke er godtgjort efter kriterierne i bilag 6 til VVM-bekendtgørelsen, at byggeriet ikke kan antages at ville kunne påvirke miljøet væsentligt eller påvirke de landskabelige, kulturhistoriske og naturmæssige værdier. Klager finder, at det såvel retligt som skønsmæssigt er forkert ikke at udfærdige en miljøkonsekvensrapport i en byggesag, der kan have så afgørende konsekvenser for kulturarven.

Yderligere har klager bemærket, at der i sagens akter fra bygherre og kommunen er modstridende oplysninger, idet det af akter for screeningsarbejdet, der har ført frem til kommunens beslutning om hvorvidt projektet er miljøvurderingspligtigt, fremgår at byggeriet ikke vil påvirke grundvandsspejlet, idet byggeriet ikke etableres med kælder. Andetsteds oplyses det, at byggeriet derimod opføres med kælder. Klager påpeger, at en ændring af grundvandsspejlet potentielt vil kunne medføre væsentlige sætningsskader og ultimativt en sammenstyrtning af dele af Helsingør Domkirke, hvorfor dette skal undersøges.

2.4 Helsingør Kommunes bemærkninger til klagen

Helsingør Kommune har den 17. og 18. januar 2022 til klagerne bemærket, at bygherre for at sikre Helsingør Domkirke, Sct. Olai og omkringliggende bygninger mod skader fra anlægsarbejdet opsætter støj- og vibrationsmålere på bygninger omkring byggepladsen med henblik på at sikre, at pæleramning ikke medfører overskridelse af grænser for støj og vibrationer. Hertil oplyses det, at målere for vurdering af skader på bygninger ved vibrationer monteres på bygningers fundament. Yderligere fremhæves det, at der foretages fotoregistreringer af alle omkringliggende bygninger inden for en afstand af 100 m fra arbejdsområde, inden ramning påbegyndes. Videre henvises der til, at i det tilfælde, at

målinger overskrider grænseværdier for støj og vibrationer, og det ikke er muligt at foretage støj- og vibrationsreducerede foranstaltninger, udføres pæle i stedet som borede fundamenter.

I forlængelse heraf vurderer Helsingør Kommune, at bygherres tiltag med fotoregistrering, opsætning af vibrationsmålere, etablering af prøvepæle og kontrol af, at målingerne overholder kravværdier, vil være en tilstrækkelig sikring mod risiko for påvirkning og skade af Helsingør Domkirke, Sct. Olai, og andre bygninger i nærheden af byggeriet.

Videre bemærker Helsingør kommunen, at projektet ikke vil medføre behov for grundvandssænkning, og det vurderes ikke at være sandsynligt, at der vil kunne forekomme en utilsigtet grundvandssænkning ved byggearbejdet.

2.5 Nye oplysninger under sagens behandling

Klagerne

Klagerne har henholdsvis den 15. og 17. marts 2022 underrettet Miljø- og Fødevareklagenævnet om, at projektets byggeri delvist er påbegyndt, og at grundvandsstanden i området påvirkes af projektet.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ved brev af 22. marts 2022 vejledt klagerne om, at det er Helsingør Kommune, der som tilsynsmyndighed påser, om anlægsarbejdet udføres i overensstemmelse med screeningsafgørelsens rammer og forudsætninger og under overholdelse af miljølovgivningens krav.

Helsingør Kommune

Helsingør Kommune har den 18. juli 2022 indsendt oplysninger til Miljø- og Fødevareklagenævnet, hvoraf det fremgår, at kommunen den 4. juli 2022 har modtaget en ansøgning fra bygherre om ændring af projektet, således at projektets fundament udføres som et stort pladefundament i stedet for borede fundamenter eller nedramning med pæle.

Helsingør Kommune har oplyst, at baggrunden for bygherres nye ansøgning er, at fundering ved nedramning af pæle kan være utilstrækkelig, og at anlægsmetoden indebærer en risiko for, at byggeriet i fremtiden vil sætte sig. Bygherre vil i stedet for udføre funderingen som et stort pladefundament på den grund, hvor byggeriet opføres.

På baggrund af den nye funderingsform har Helsingør Kommune foretaget en fornyet VVM-screening af det ændrede projekt. Den nye screeningsafgørelse er dateret den 13. juli 2022 og er offentliggjort med klagevejledning den 14. juli 2022 på kommunens hjemmeside. Endvidere oplyses det, at screeningsafgørelsen er sendt til alle sagens parter.

Yderligere oplyses det, at Helsingør Kommune den 15. juli 2022, som følge af den ny screeningsafgørelse for miljøvurderingspligt af det ændrede projekt, også har meddelt en ny byggetilladelse til byggeriet, som erstatter tidligere meddelte byggetilladelser. Denne afgørelse er ligeledes sendt til alle sagens parter.

Endelig har Helsingør Kommune bemærket, at der grundet sagens udvikling kan ses bort fra kommunens screeningsafgørelse af 28. oktober 2021. Det er i forlængelse heraf kommunens opfattelse, at klagen over screeningsafgørelsen af 28. oktober 2021 må anses for at være uaktuel.

Bygherre

Bygherre har den 11. august 2022 via sin advokat til Miljø- og Fødevareklagenævnet indsendt bemærkninger til tre forhold, kirkebyggelinjen, grundvandssænkningen og pladefundament.

Bygherre har i de indsendte bemærkninger bl.a. meddelt, at det efter samråd med sin entreprenør og rådgiver er besluttet at udføre funderingen af projektet som en bundplade i stedet for rammede pælefundamenter. Dermed undgår projektet konsekvenserne af pælefunderingen. Videre fremhæves det, at ændringen til bundplade har været planlagt siden marts måned 2022, og at bygherre den 4. juli 2022 kunne indsende sit ændrede projekt for fundering. Desuden påpeges det, at Helsingør Kommune har udstedt en ny byggetilladelse den 14. juli 2022 baseret på denne fundering som bundplade.

Endelig har bygherre anført, at samtlige klagepunkter omkring mulige sætningsskader som følge af pælefundering er bortfaldet. Med det ændrede funderingsprojekt i form af anvendelsen af en bundplade gør bygherre gældende, at klagerens indsigelser må anses som værende bortfaldet.

Bygherre har den 17. august 2022 på foranledning af Miljø- og Fødevareklagenævnet bekræftet, at bygherre ikke ønsker at udnytte Helsingør Kommunes screeningsafgørelse for projektet af 28. oktober 2021.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over.

Det følger endvidere af § 11, stk. 2, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse til de væsentligste forhold.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i denne klagesag fundet anledning til at behandle spørgsmålet om, hvorvidt screeningsafgørelsen forsat må anses som aktuel.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ikke taget stilling til sagens øvrige klagepunkter, jf. herved § 11 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

3.2.1 Indledende bemærkninger

Det følger af miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, at projekter, der på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, ikke må påbegyndes, før myndigheden skriftligt har meddelt tilladelse til at påbegynde projektet efter en miljøvurdering af projektets indvirkning på miljøet.

Projekter omfattet af miljøvurderingslovens bilag 1 er altid omfattet af krav om tilladelse med tilhørende miljøvurdering, før de må påbegyndes, jf. § 15, stk. 1, nr. 1.

Projekter omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2 er omfattet af krav om miljøvurdering og tilladelse, når der er truffet afgørelse efter lovens § 21 (screeningsafgørelse) om, at det konkrete projekt kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, jf. § 15, stk. 1, nr. 2.

Det følger af miljøvurderingslovens § 21, at myndigheden på grundlag af bygherrens ansøgning skal foretage en vurdering af og træffe afgørelse om, hvorvidt et projekt omfattet af lovens bilag 2 på grund af dets art, dimensioner eller placering er omfattet af krav om miljøvurdering og tilladelse. Ved vurderingen skal myndigheden tage hensyn til kriterierne i lovens bilag 6, herunder projektets karakteristika, placering og arten og kendetegn ved den potentielle indvirkning på miljøet. Afgørelsen skal endvidere tage hensyn til resultaterne af foreløbig kontrol eller vurderinger af indvirkningen på miljøet, der er foretaget i medfør af EU-lovgivningen.

Miljøvurderingslovens bilag 2, pkt. 10, litra b, omfatter anlægsarbejder i byzoner, herunder opførelse af butikcentre og parkeringsanlæg.

Det ansøgte projekt omfatter etagebyggeri på Kulpladsen på [matr.nr.1], [matr.nr.2] og [matr.nr.3] for et samlet grundareal på ca. 2.888 m².

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at Helsingør Kommunes screeningsafgørelse af 28. oktober 2021 ikke længere er aktuel. Nævnet har lagt vægt på, at bygherre over for Helsingør Kommune den 4. juli 2022 har oplyst, at projektet er revideret, og at funderingen ikke vil ske som pælefundering eller borede pæle, da det indebærer en risiko for, at byggeriet vil sætte sig i fremtiden, men byggeriet derimod ønskes funderet som et stort pladefundament. Videre har nævnet lagt vægt på, at bygherre over for nævnet har bekræftet, at bygherre ikke vil udnytte screeningsafgørelsen af 28. oktober 2021, der ligger til grund for det oprindelige projekt.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker, at der er verserende klagesager over Helsingør Kommunes screeningsafgørelse af det reviderede projekt af 13. juli 2022, og at der er anmodet om opsættende virkning i disse. Nævnet har ikke med denne afgørelse taget stilling til disse klagesager.

Derudover bemærker Miljø- og Fødevareklagenævnet, at klager 1 har anført, at Helsingør Kommune i forhold til byggeriet misligholder sin tilsynspligt, og at klager har indbragt en tilsynssag til Ankestyrelsen. Det er Ankestyrelsen selv, der afgør, om der er tilstrækkelig anledning til at rejse en tilsynssag over for kommunen.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Helsingør Kommunes afgørelse af 28. oktober 2021 om, at byggeri på "Kulpladsen" på [matr.nr.1], [matr.nr.2] og [matr.nr.3], ikke er omfattet af krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse.

[1] Lovbekendtgørelse nr. 1976 af 27. oktober 2021 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet som ændret senest ved lov nr. 900 af 21. juni 2022.

[3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

[4] Sagsnr. 19/05456

[5] Bilag 3 til screening, udarbejdet notat fra rådgivende ingeniørfirma af 27. september 2021 inklusiv støj- og vibrationstegning af projektområdet.

[6] Lovbekendtgørelsen nr. 433 af 22. april 2014 af forvaltningsloven.

[7] Lovbekendtgørelse nr. 1986 af 27. oktober 2021 om naturbeskyttelse.

[8] UfR 1968.84H

Sag:

22/00738

Dato:

27. oktober 2022.

Emner:

Miljøvurdering af ...

Miljø- og Fødevareklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/miljoe-og-foedevareklagenaevnet/>), •
Nævneshus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • mfkn@naevneneshus.dk
(<mailto:mfkn@naevneneshus.dk>)
Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.dgst.dk/mfkn-naevneneshus-dk>).